

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעֵ"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשָׁת בְּרֵאשִׁית

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרֶךְ ב' - חֲלָק ט"ו

קוֹנְטֵרְס 45

מוֹפֵץ לֵלֵא מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמוֹ"

אֲדָר א' תִּשְׁעֵ"א ל"פ - ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

גדולי ישראל
והזהר

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשיתם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארירי מי וישנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים ארוקי אידיד? ארצתיק אמנה אבר מצובה? אחמנה?
למח ביום הפואדתי? וכדומה..

סט זוהר היומי 6 חלקים
בכריכה קשה

הטוב על הראש בקדמיתא עתיקא דכולא
רישא דכל רישין.

יורד על הזקן דא חס"ד וגבור"ה ותפארת
דכולהו אקרוין זקן. (בראשית כ"ד) ואברהם
זקן. (שם כ"ה) ויהי כי זקן יצחק. (שם מ"ח) ועיני
ישראל פבדו מזקן. על פי מדותיו. דא צדיק
ואיהי פי מדותיו. ולכתר פטל חרמון שיורד
על הררי ציון. אלני שבע הרים דאקרוין הררי
ציון. פי שם צוה יי את הברכה. פיון
דאתחברו. חיים עד העולם דא עץ חיים
בְּהוּא עולם. וכל דא בגין הנהו קרפנין
דמתערין טיבו לעילא ותתא.

ולכתר הכי כהני דמסטרא דחס"ד קרבין
לגביה דהווא מזבח מה דלית רשו
לגבר אתרא לקרבא. ונכסין נכסת קודשין
בצפונא דמזבח, בגין דבסטור צפונא דאית
בה, פד קריב גבורה לגבה עבדא אינון
נוקמין, בגין פך עבדין כהני שלמא בעלמא
דלא יתוקד עלמא בשלהובוי דמזבח. וכדין
חיים נחתין לעלמא דא הוא דכתיב (מלאכי ב')
בריתי היתה אתו החיים והשלום. מאי טעמא
חיים בגין דהוא עבד שלום.

וכהני עבדין שלום בקרבנא מאי קרבנא לכן
ואדום. חלב ודם. חלב לקבל ההוא
דרגא שופרא דכולא. חלב הארץ מתרגמין
שופרא דארעא. דם לקבל ההוא דרגא
דאקרי נפש דכתיב (ירמיה נ"א) נשבע יי צבאות
בנפשו (עמוס ו' נשבע יי בנפשו). ובר נש פד קריב האי
דמא כאילו מקריב נפשיה דא הוא דכתיב
(ויקרא יז) פי הדם הוא בנפש יכפר.

ובגין פך אזהר לון אורייתא, מאן דייכול
ומשום פך הזהירה אותם התורה, מי שיאכל מאותו חלב ודם שפמנו מקריבים למזבח, יכלה

הראש ירד על הזקן. פיון
שהתחברו זכר ונקבה שלם,
משום פך פשמן הטוב על
הראש, בהתחלה העתיק של
הכל, ראש כל הראשים.

ירד על הזקן - זה חסד וגבורה
ותפארת, שפלים נקראו זקן.
(בראשית כד) ואברהם זקן. (שם כז)
ויהי כי זקן יצחק (גבורה). (שם מזח)
ועיני ישראל (תפארת) פבדו מזקן.
על פי מדותיו - זה צדיק, והוא
פי מדותיו. ואחר פך, פטל
חרמון שירד על הררי ציון - אלו
שבעה הרים שנקראו הררי ציון.
פי שם צוה ה' את הברכה - פיון
שהתחברו. חיים עד העולם - זה
עץ החיים באותו עולם. וכל זה
משום אותם קרבנות שמועוררים
טוב למעלה ולמטה.

ואחר פך הכהנים שפצד החס"ד
קריבים לאותו מזבח, מה שאין
רשות לאיש אחר לקרב,
ונשחטים שחיתת הקדשים
בצפון המזבח, משום שפצד
צפון שיש בה פשקרה גבורה
אליה, עושה את אותן נקמות,
משום פך עושים הכהנים שלום
בעולם, שלא ישרף העולם
בשלהבות המזבח, ואז יורדים
חיים לעולם. זהו שכתוב (מלאכי ב')
בריתי היתה אתו החיים
והשלום. מה הטעם חיים?
משום שהוא עושה שלום.

וכהנים עושים שלום בקרבן.
מהו הקרבן? לכן ואדם, חלב
ודם. חלב פנגד אותה דרגה של
יפי של הכל. חלב הארץ תרגומו
יפי הארץ. ודם פנגד אותה
הדרגה שנקראת נפש, שכתוב
(ירמיה נא) נשבע ה' צבאות בנפשו
(עמוס ו) נשבע ה' בנפשו. וכן אדם,
פשמקריב דם זה, פאלו מקריב
נפשו. זהו שכתוב (ויקרא יז) פי הדם הוא בנפש יכפר.
ומשום פך הזהירה אותם התורה, מי שיאכל מאותו חלב ודם שפמנו מקריבים למזבח, יכלה

מהמזבח ההוא. זהו שכתוב
ונכרתה הנפש ההיא מעמיה. מה
הטעם? משום שהיה לו להקריב
את אותו חלב על המזבח, ואותו
דם ביסוד, להכליל מדת יום
בלילה ומדת לילה ביום.

ובעורת התמיד שהיא כללות של
הכל, לכפר על כל ישראל על
עשה ועל לא תעשה הנתק לעשה.
מה הטעם? משום שהאניה (מקום)
הזו דרגה של עולה עשה היא,
ועושים לה מתנות להכליל לאותו
מקום שנקרא כל ולישראל.

ולאיה מקום נותנים אותן
מתנות? אחת בקרן מזרחית
צפונית לעזרר המזרח, שהוא
רחמים. ולעזרר הצפון בשמחה
אליו של המזבח ההוא, ואחר כך
בקרן מערבית דרומית, להכליל
אותו מזבח שנקרא מערב בדרום
שהוא חסד, ולכן הכל מתנה
אחת. זהו שכתוב (שיר א) שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני.
שמאלו - של מזרח שהוא צפון.
תחת לראשי - בתחלה. ואחר כך
וימינו תחבקני - שהוא חסד.

דבר אחר, מה הטעם שלא נותנים
מתנה בקרן דרומית מזרחית,
צפונית מערבית? שהרי אותה
קרן דרומית מזרחית היא בתחלה,
כשעולים הפתחים באותו כבש,
שבדרום הצד והחלק שלהם
שהוא חסד. ואמרים, כל פנות
שאתה פונה, אינו אלא דרך ימין
למזבח, כדי לחבר צד המזרח
לאותו מזבח, והיה לו לפנה לתת
מתנה בתחלה באותה קרן דרומית
מזרחית, שהרי הוא ראשון לאותן
דרגות, ולא עוד, אלא שהתעורר
אליה חסד בתחלה. הרי העירו
החברים ואמרו, משום שכתוב
(ויקרא ד) אל יסוד מזבח העלה - מן

מההוא חלב ודם דמקרבין מגיה למדבחה
ישתציי מההוא מדבחה, האי דכתיב ונכרתה
הנפש ההיא מעמיה. מאי טעמא בגין דהוה
ליה למקרביה לההוא חלב על מדבחה
וההוא דם ביסוד לאכללא מדת יום בלילה
ומדת לילה ביום.

ובעורת התמיד דאיהי כללא דכולא
לכפרא על כל ישראל על עשה
ועל לא תעשה הניתק לעשה. מאי טעמא
בגין דהא ארפא (כ"ת אהרא) דרגא דעולה עשה
איהו. ועבדין ליה מתנות לאכללא לההוא
אתרא דאקרי כ"ל ולישראל.

ולאן אתרא יהבין אינון מתנות. חדא בקרן
מזרחית צפונית לאתערא מזרח
דאיהו רחמי ולא אתערא צפון בחדוה לגביה
דההוא מזבח. ולבתר בקרן מערבית דרומית
לאכללא ההוא מזבח דאקרי מערב בדרום
דאיהו חס"ד. ובגין כך כלא חדא מתנה
הדא הוא דכתיב שמאלו תחת לראשי
וימינו תחבקני. שמאלו דמזרח דאיהו צפון
תחת לראשי בקדמיתא. והדר וימינו
תחבקני דאיהו חס"ד.

דבר אחר מאי טעמא דלא יהבין מתנה
בקרן דרומית מזרחית, צפונית
מערבית. דהא ההוא קרן דרומית מזרחית
איהו בקדמיתא כד סלקין פהניא בההוא
כבש דבדרום סטרא וחולקא דידהו דאיהו
חס"ד. ואמרינן כל פניות שאתה פונה איהו
אלא דרך ימין למזבח בגין לחברן סטרא
דמזרח בההוא מזבח והוה ליה לכהנא
למיהב מתנה בקדמיתא בההוא קרן דרומית
מזרחית דהאי איהו קדמאה לאינון דרגין

ולא עוד אלא דאתער לגבה חס"ד בקדמיתא. הא אתערו חבריאי

יסוד למזבחה של עולם [ס"א עלה].
כלומר, קרב יסוד שהוא צדיק
אצלה. וקרן דרומית מזרחית לא
היה לה יסוד.

בא ראה, פתוב ביהודה (בראשית לו)
לכו ונמכרנו לישמעאלים. ובגלל
שהוא חטא אל אותו היסוד
והפרידו מאותה ארץ עליונה ונתן
עצה למכר אותו, משום כך באותו
חלק שלו לא היה לו יסוד. וכך
שנינו, מה היה חלקו של יהודה?
הר הבית ולשכות ועזרות. ומה
היה בחלקו של בנימין, שהוא
צדיק למטה? אולם והיכל ובית
קדש הקדשים. ורצועה יוצאת
מחלקו של יהודה שהיא כלפי
מזרח, שהרי גם דגלו היה ממזרח,
ונכנסה לחלקו של בנימין, ועליה
נבנה המזבח, שהרי המזבח חלקו
של יהודה היה, כפי שבארנו
(בראשית כט) ותעמד מלדת, שעמד
הכסא על עמודיו, והוא תומך
הרביעי (מלכות), כנגד כנסת ישראל
שהיא רביעית, וכתוב בה (תהלים
ק"ח) אבן מאסו הבונים היתה
לראש פנה.

ודוד, בנו אבן באותו מזבח, כמו
שבארנו בסוד האמונה, ובנימין
הצדיק מצטער עליו לקרב אותה
אליו. זהו שכתוב (דברים לג) חופף
עליו כל היום. משום כך זכה
בנימין הצדיק למטה, ונעשה
מארח לגבורה, זהו שכתוב וביין
כתפיו שכן, שהוא חלקו במערב,
ועכשו שכינה בין שני צדיקים.
צדיק למעלה - יוסף הצדיק,
למטה - בנימין. זהו בעל הגבורה,
זהו המארח. לכן פתוב (תהלים
ק"ג) מושיבי עקרת הבית, זה
עולם שמתפלג [ס"א שמתגלה], זו
שכינה פחתונה שהיא עקרת
הבית. עקר העולם היה רחל בין

ואמרין בגין דכתיב (ויקרא ד') אל יסוד מזבח
העולה מן יסוד למזבח של עולם (ס"א עולה)
כלומר קרב יסוד דאיהו צדיק לגבה, וקרן
דרומית מזרחית לא היה לה יסוד.

הא חזי, פתיב ביה ביהודה (בראשית ל"ז) לכו
ונמכרנו לישמעאלים. ובגין דאיהו חב
לגבי ההוא יסוד ואפרשיה מההוא ארץ
עלאה ויהב עצה למזבן יתיה. בגין כך
בההוא חולקא דידיה לא הוה ליה יסוד.
והכי תנינן מה הוה חולקיה דיהודה הר
הבית ולשכיו בעזרות. ומה היה חולקיה
דבנימין דאיהו צדיק לתתא אולם והיכל
ובית קדש הקדשים ורצועה נפקא מחולקיה
דיהודה דאיהו כלפי מזרח דהא דגלו נמי
ממזרח הוה ונכנסה בחולקיה דבנימין.
ועלה אתבני מדבחא דהא מדבחא חולקיה
דיהודה הוה כדאוקימנא (בראשית ל') ותעמד
מלדת דקיימא כורסייא על סמכוהי והוא
סמכא רביעאה לקבל כנסת ישראל דאיהו
רביעאה וכתוב בה (תהלים ק"ח) אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה.

ודוד בריה אחיד ביה בההוא מזבח
כדאוקימנא ברזא דמהימנותא ובנימין
הצדיק מצטער עליה לקרבא יתה לגביה,
הדא הוא דכתיב (דברים לג) חופף עליו כל
היום. בגין כך זכה בנימין הצדיק לתתא
ונעשה אושפיזא לגבורה הדא הוא דכתיב
(דברים ל"ג) וביין כתפיו שכן דאיהו חולקיה
במערב והשתא שכינתא בין תרין צדיקים.
צדיק לעילא יוסף הצדיק. לתתא בנימין.
האי בעלה דמטרוניתא והאי אושפיזא. בגין
כך פתיב (תהלים ק"ג) מושיבי עקרת הבית דא
עלמא דאתפלגיא (ס"א דאתגלייא) דא שכינתא תתאה דאיהו עקרת הבית.

עיקרא דהאי עלמא רחל בין תרין צדיקים לעילא ותתא.

בגין כך אתקרי בי מקדשא בית עולמים. מזבח של בית עולמים הוה באחסנתיה דבנימין. אבל פד שרייא שכינתא באחסנתיה דיוסף בשילה לא קארי לה בית עולמים דהא עולם הו"ד לעילא ותתא אם הבנים שמחה דא שכינתא בגין כך הללויה.

הא חזי, כד אזדבן ההוא צדיק למצרים בנימין אחוהי הוה צדיק לתתא ונטל אתריה דלא לאתפגמא ולאינון עשרה בגין דהווי ליה קרא לון על שמייה דההוא צדיק פדאוקמוה חבריאי בלע על שם שנבלע בין האומות בגין כך תנינן היסוד היה מהלף על פני כל המערב ועל פני כל הצפון אוכל במזרח חצי אמה ובדרום חצי אמה בגין דחולקיה דבנימין הוה מערב בגין כך אית ליה יסוד דהא הוא שליט הוה לגבי ההוא צדיק יסוד עולם אבל בחולקיה דיהודה דאיהו מזרח לא הוה ליה יסו"ד דהא איהו ארחקיה מניה דיהב עצה למזבניה למצרים. הא חזי, סדרא דדגלים הרי הוא סחרני ההוא מדבחה דעולה דאקרי משפנא. יהודה ודסמיכין ליה במזרח. ומאן סמיכין יששכר דאגין עליה בחילא דאורייתא. ולבחר זבלון דסמיה ליששכר דיהב לון מלאי וחילא לאתעסקא באורייתא. אפרים ומנשה ובנימין למערב. ראובן ודסמיכין ליה בדרום דן ודסמיכין ליה בצפון.

והא חזי כתיב ביה בההוא צדיק (בראשית ל"ז) והוא נער את בני בלהה וכתוב ביה וישנאו אותו בגני בלהה וכתוב ביה וישנאו אותו בגין כך תנינן האי יסו"ד היה מהלף על פני כל המערב דהא חולקיה דאחוי דנטר ההוא

שני צדיקים למעלה ולמטה. לכן נקרא בית המקדש בית עולמים. המזבח של בית עולמים היה בירשתו של בנימין, אבל כששרתה שכינה בירשתו של יוסף בשילה, לא קורא לה בית עולמים, שהרי עולם הוד הוא למעלה ולמטה. אם הבנים שמחה - זו שכינה, ולכן הללויה.

בא ראה, כשנמכר אותו צדיק למצרים, בנימין אחיו היה צדיק למטה, ונטל מקומו שלא להפגם, ולאותם עשרה בנים שהיו לו קרא להם על שמו של אותו צדיק, כמו שפרשו החברים. בלע - על שם שנבלע בין האמות. לכן שנינו, היסוד היה מהלף על פני כל המערב ועל פני כל הצפון, אוכל במזרח חצי אמה ובדרום חצי אמה, משום שחלקו של בנימין היה במערב, לכן יש לו יסוד, שהרי הוא היה שליט אל אותו צדיק יסוד עולם, אבל בחלק של יהודה שהוא מזרח, לא היה לו יסוד, שהרי הוא הרחיקו ממנו, שנתן עצה למכרו למצרים.

בא ראה, סדר הדגלים הרי הוא סביב אותו מזבח העולה שנקרא משכן. יהודה והסמוכים לו במזרח. ומי הסמוכים? יששכר שמגן עליו בכת התורה. ואחר כך זבולון שסמוף ליששכר, שנתן להם מלאי וכח להתעסק בתורה. אפרים ומנשה ובנימין למערב. ראובן והסמוכים לו בדרום. דן ודסמוכים לו בצפון.

ובא וראה, כתוב באותו צדיק (בראשית לז) והוא נער את בני בלהה, וכתוב ביה לאה וישנאו אתו. לכן שנינו, היסוד היה מהלף על פני כל המערב, שהרי חלק אחיו ששמר אותו מקום ושל בניו היה.

יסו"ד היה מהלף על פני כל המערב דהא חולקיה דאחוי דנטר ההוא

ועל פני כל הצפון, משום שאלו שהיו שרויים בצפון לא היו שונאים אותו. אוכל במזרח חצי אמה, משום שיהודה עשה חצי הצלה. אמר (שם) מה בצע, ולא השאיר [אחם] להרג אותו. ובדרום חצי אמה, משום שראובן אמר להציל אותו מידם. וגם גד שהיה חוננה שם, לא היה שונא אותו.

בא ראה כמה עקמים הם בני אדם שלא רוצים להשתדל בדרך התיים שהוריש הקדוש ברוך הוא לבניו, והזהיר אותם עליה ואמר (יהושע א) והגית בו יומם ולילה, שאין לך רשות להפריד יום מלילה. ולכן יהודה, אף על פי שחלקו וגורלו היה מערב, שהוא לילה, כשהיה שורה סביב אותו המשכן, נדבק במזרח שהוא יום. והקדוש ברוך הוא רמז לו ואמר לו (דברים ז) ובחרת פתיים. שלא להפריד יום מלילה. ומי שמפריד אותם גורם למות, ובאותו חטא מתו בניו, משום שהשחיתו דרכם ולא חברו יום עם לילה, משום שלא השתדלו פראוי לחבר לכן עם אדם כדי לכפר אותו חטא שלו, שהפרידם בתחלה.

כשמכר את אותו צדיק שנקרא יום, שהפרידו מפנסת ישראל שנקראת לילה. רמז לו הקדוש ברוך הוא לקרב מזרח במערב, ואמר לו, (במדבר ב) והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה, לקרב מזרח למערב לתת לו שפע ברכות מלמעלה.

ובני יוסף ובנימין, אף על גב שבנימין היה נדבק במזרח, רמז לו הקדוש ברוך הוא לחנות במערב לקרב פנסת ישראל לצדיק הכל בדרך ישר. זהו שכתוב (יהושע יד) כי ישרים דרכי

אתרא ודבנוי הוה. ועל פני כל הצפון בגין דהנהו דהוו שראן בצפון לא הוו שונאין ליה. אוכל במזרח חצי אמה. בגין דעבד יהודה פלגו הצלה ואמר מה בצע ולא שבק (ל"ז) למקטליה. ובדרום חצי אמה בגין דראובן אמר (בראשית ל"ז) להציל אותו מידם וגד נמי דהוה שרי תמן לא הוה סני ליה.

הא חזי, כמה עקימין אינון בני נשא דלא בעאן לאשתדלא בארחה דחיי דאוריית לון קדשא בריהו הוא לבנוי ואזהר לון עלה ואמר (יהושע א) והגית בו יומם ולילה דלית לך רשו לאפרשא יום מלילה. ובגין כן יהודה אף על גב דחולקיה ועדביה הוה מערב דאיהו לילה כד הוה שארי סתריניה ההוא משפנא אתדבק במזרח דאיהו יום וקדשא בריהו הוא רמז ליה ואמר ליה (דברים ז) ובחרת פתיים דלא לאפרשא יום מלילה ומאן דפריש לון גרים מותא. ובההוא חובה מיתו בנוי בגין דחבילו אורחיהון ולא דביקו יום פלילה בגין דלא אשתדלו כדקא חזי לחפרא חוורא בסמקא בגין לכפרא ההוא חובה דיליה דאפריש לון בקדמיתא.

כד זבין לההוא צדיק דאקרי יום דאפרשיה מפנסת ישראל דאקרי לילה. ורמז ליה קדשא בריהו הוא לקרבא מזרח במערב ואמר ליה (במדבר ב) והחונים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לקרבא מזרח למערב למיהב ליה שפע ברכאן מלעילא.

ובני יוסף ובנימין אף על גב דבנימין הוה מתדבק במזרח, רמז ליה קדשא בריהו הוא למשרי במערב לקרבא כנסת ישראל לגיבי צדיק פלא בארחה מישר הדא הוא דכתיב (יהושע י"ד) כי ישרים דרכי יי וצדיקים

ה' וצדקים ילכו כם. וראובן שנדבק בצד החסד, יחנה בדרום. ודן, כדי לכפר על אותו חטא העגל שיקבלו בניו, והוא מצד הצפון, יחנה בצפון לכפר על אותו חטא.

משום כך כתוב בים שעשה שלמה עשרה על עשרה, (מלכים-א ז) וחוט שלשים באמה יסוב. הכל בסוד החכמה. כתוב בו (שם) עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה. אותו ים של חכמה נתקן בהם.

בא ראה, כשהיו עושים הכהנים את אותה חטאת, לכפר על עברות של לא תעשה זה היה, שיש בהם פרת. ועולה באה על מי שלא עושה מצוות עשה, ומאותו צד באה העולה שהיא זכר, וכתוב (שמות ב) זכור את יום השבת - מצוות עשה, ולכן אנו מקריבים בשבת שני כבשים, של מוסף עולה, משום שבאותו של הימין נתוסף לאותו צדיק אור מהעתיק הקדוש.

בשנדבק עם פנסת ישראל שהיא שמור, לא תעשה. משום כך יש בשבת עשה ולא תעשה שיש בו פרת, שהרי מי שעושה פגם באותו מקום שנקרא לא תעשה, ומפריד את הזוג שלם, נכרתת משם נפשו, ומיהו? מי שעושה מעשים של חל בשבת, בקדש שנדבק בשבת בשבתו, וכל העולמות בחדוה באורה. אבל מי שלא עושה אלא בשגגה, מקריב חטאת פגוד אותה דרגת מזבח.

ובראש חדש בהתחדשות הלכנה אנו מקריבים (במדבר כח) פרים בני בקר שנים, שהרי מצד של פרה אדמה תמימה באו,

ילכו כם. וראובן דאתדבק בסטרא דחס"ד ישרי בדרומא. ודן בגין לכפרא ההוא הובא דעגלא דיקבלון בנוי ואיהו מסטרא דצפונא ישרי לצפונא לכפרא ההוא חובה.

בגין כך פתיב בים שעשה שלמה עשרה על עשרה (מלכים א' ז) וקו שלשים באמה יסוב. כלא ברזא דחכמתא. פתיב ביה עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה ושלשה פונים ימה ושלשה פונים נגבה ושלשה פונים מזרחה והים עליהם מלמעלה. ההוא ימא דחכמתא אתתקן בהו.

תא חזי, כד הוו עבדין פהניא ההוא חטאת לכפרא חובין דלא תעשה הוה דאית בהו כרת. ועולה לכפרא על מאן דלא עביד מצות עשה אתי ומההוא סטרא אתי עולה דאיהו זכר. וכתוב (שמות כ) זכור את יום השבת מצות עשה ובגין כך אנו מקריבין בשבת תרין אמרין דמוסף עולה בגין דבההוא דימינא אתוסף לההוא צדיק נהירו דעתיקא קדישא.

כד אתדבק בפנסת ישראל דאיהי שמור לא תעשה בגין כך אית ביה בשבת עשה ולא תעשה דאית ביה פרת דהא מאן דעבד פגמו בההוא אתרא דאקרי לא תעשה ואפריש זוגא דילהון אשתצי מתמן נפשא דליה. ומאן איהו, מאן דעביד עובדין דחול בשבתא בקדש דאתדבק בשבת בשבתו וכלהו עלמין בחדוה בנהירו אבל מאן דלא עביד אלא בשגגה מקריב חטאת לקבל ההוא דרגא דמזבח.

ובראש חדש דאיהו חדותותא דסיהרא אנו מקריבין (במדבר כ"ח) פרים בני בקר שנים דהא מסטרא דפרה אדומה תמימה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקון הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למונים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּס וַיְחַמּוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּס וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּס וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

מהפך!

בכל תרומה שאתם תורמים לארגון או למפעל אינכם יודעים להיכן מופנים המשאבים הכספיים, האם הכסף הולך נטו לצדקה? האם הכסף שהוצאתם וחסכתם כשביל התרומה אכן הגיע למטרה?

במפעל הזוהר העולמי אתם תורמים יודעים במאה אחוז נטו שנספכם מנוצל למטרה. כי אתם תורמים ישירות לבית הדפוס. אתם מוזמנים כדרככם או מספר העלונים שיופספו, ולפי הזמנתכם יוצא לאור עוד ועוד אלפי עלונים. והכל בסכום סמלי, שתעבירו ישירות לבית הדפוס.

למרות: 0548-436784

ישנה אפשרות לרשום על העלון לעילוי נשמת או לזכות היתום ודוכמה

ברשותנו עלונים רבים מוכנים לדפוס ואינם מודפסים בגלל חוסר תקציבי, הרמתו ותרמו בעין יפה.

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסללה		סוג חשבון	מספר חשבון					
בנק	סניף		1	2	3	4	5	
אסמכתא/קוד מזהה של הלוקח בחברה			קוד מוסד					
			4 7 6 9 5					

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעלי החשבון כמספר הבנק)
 מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בה הוראה לחיוב את חשבוננו הריב' בסומים, בתורם חשבון בסומים וכדומה שיופספו לכם מדי פעם באמצעי מנגנון, ע"י עזן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".

2. יודע לילול כי:

- א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה פנימי/מאתנו בכתב לכנגד יעדן עדן התחתון שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מות הוודעה בבעד וכן, וניתנת לביטול ע"י הוראת כל ידן.
- ב. הורה/הורה רשאים/ים לבצע מראש חוקית סמסית ובלבד, שהודעה על כך תיפסל ע"י ידיו/יהם לכנגד בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
- ג. הורה/הורה רשאים/ים לבצע חיוב, לא יותר מתשעים ימים מועד החיוב או אחרי/אחרי ככנגד, כי החיוב אינו תואם את המעידים או האומנים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם וכקבוע.
- ד. יודע לילול כי הפרטים שציינו בכתב ההרשאה ופוליסים, הם נשואים שעלינו להסדיר עם המוסד.
- ה. הוראה זו כמסופי החיוב ע"י הרשאה זו, ויפוע בדפי החשבון וכל אישולה לילול ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.
- ו. הבנק יפוע כי בתאום להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תורה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.
- ז. הבנק רשאי להתייעצו/ן מן הסדרד המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תורה לו סיבה מכירה לכך, ויודע לילול על כך מיד לאחר קבלת הליטעות, תוך ציון הסיבה.
- ח. נא לאשר ל"ען עדן התחתון" בספח המחובר, לקבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה מספר פעמים מתאריך עד תאריך

לימוד לילה שלם	לימוד שעה	שעה בכותל 26ש	שעה בקבר רחל 36ש	שעה ברביש"י 36 ש
בכותל 312 ש	(3 המקומות) 98 ש			

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסללה		סוג חשבון	מספר חשבון				
בנק	סניף		1	2	3	4	5

אישור הבנק
 לכבוד "ען עדן התחתון" (שם' זוהר פ' כר) ב"ית שמש

אסמכתא/קוד מזהה של הלוקח בחברה			קוד מוסד				
			4 7 6 9 5				

קבלנו הוראת מ _____ לכבוד חיובים בסומים ובמעידים שיופספו באמצעי מנגנון שתציינו לנו מדי פעם בסכום, ואשר מספר החשבונות בבנק יהיה נוקב בהם, והכל בתאום למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות ונפעל בתאום כל עד מצב החשבון ואפשר זאת כל עד לא תורה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עד לא התקבלה עלנו הוראה ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עד לא הוצגו/י בעל/י החשבון מן הסדרד.

אישור זה לא יפוע בהתיבות/ותכם כלפנו, לפי כתב השישוי שנחתם על ידיכם.

תאריך _____

כבוד רב,

בנק _____
 סניף _____
 חתימה וחותמת הסניף _____

התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעי' 64

על כן מבקש לחזק את תקנת הרמח"ל זצ"ל, בשנת תשע"ו שהיא שנת הגאולה על פי שיעורים אלו בכל מקום לימוד בישיבה, בכלול לבית מדרש, ובכל אחר ואחר. להרמח"ל היה, כידוע, נשמת משיח צדקינו, וידע את הסוד איך לקרב הגאולה.

מזמן נין החמה עד צאת הכוכבים 12 שעות ברציפות מתקיימים שיעורי זוהר המפולקים על ידי אברכים, כשאברך אחד מסיים מתחיל השני ללא הפסק ביניהם, שלפי הרמח"ל תקנה זו תקרע גזירות קשות ותמנע אסונות.

מקומות בהם מתקיימים כבר שיעורי זוהר 12 שעות ברציפות:

1. ירושלים: כותל המערבי.
2. מירון: ציון הרשב"י.
3. בית לחם: קבר רחל.
4. חברון: מערת המכפלה.
5. טבריה: ישיבת מאורות רפאל.

לתרומות בכרטיס אשראי
0548-436784

נא להזכיר אחר הלימוד
 שם _____ שם האם _____
 ח